

ORZECZENIE

Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych

Warszawa, 23 maja 2024 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	Z-ca Przewodniczącego GKO:	Piotr Nagraba (spr.)
Członkowie:	Członek GKO:	Sławomir Franek
	Członek GKO:	Katarzyna Ronikier-Dolańska
Protokolant:		Dorota Machnicka

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Roberta Wydry, po rozpoznaniu na rozprawie 23 maja 2024 r. odwołania wniesionego przez Pana (...) (zam...) – pełniącego w czasie zarzuconego mu naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie z 8 września 2022 r., nr 4010/14/2022, którym uznano Pana (...) winnym popełnienia czynu określonego w art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych¹ polegającego na udzieleniu zamówień publicznych wykonawcom, którzy nie zostali wybrani w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, poprzez to, iż:

- w dniach 1 września 2017 r. oraz 31 sierpnia 2018 r. udzielił Kancelarii Radcy Prawnego (...) zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2018 o łącznej wartości 163 778,00 zł netto,
- w dniach 29 grudnia 2017 r. oraz 30 czerwca 2018 r. udzielił (...) zamówienia publicznego na koordynowanie pracy i nadzór nad Działem ds. Projektów w 2018 r. w Wojewódzkim Szpitalu (...) o łącznej wartości 153 128,83 zł netto,
- w dniach 1 stycznia 2019 r. oraz 12 sierpnia 2019 r. udzielił (...) zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2019 o łącznej wartości 131 260,40 zł netto,

¹ Ustawa z dnia 17 grudnia 2004 roku o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 104) - zwana uondfp

czym naruszył art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 17 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 7 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych²;

Komisja Orzekająca I instancji odstąpiła od wymierzenia kary Obwinionemu oraz obciążyła kosztami postępowania w wysokości 443,45 zł.

orzeka

- 1) na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp uchyla w zaskarżonej części orzeczenie Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie i rozstrzyga sprawę w następujący sposób:**
 - a) na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 3 uondfp umarza postępowanie w zakresie czynów określonych w art. 17 ust. 1b pkt 1 uondfp polegających na udzieleniu zamówień publicznych wykonawcom, którzy nie zostali wybrani w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, poprzez to, iż:**
 - w dniach 1 września 2017 r. oraz 31 sierpnia 2018 r. udzielił Kancelarii Radcy Prawnego (...) zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2018 o łącznej wartości 163 778,00 zł netto,
 - w dniach 29 grudnia 2017 r. oraz 30 czerwca 2018 r. udzielił (...) zamówienia publicznego na koordynowanie pracy i nadzór nad Działem ds. Projektów w 2018 r. w Wojewódzkim Szpitalu (...) o łącznej wartości 153 128,83 zł netto,
 - w dniu 1 stycznia 2019 r. udzielił (...) zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2019 w okresie od stycznia do sierpnia o łącznej wartości 108 800 zł netto,czym naruszył art. 2 u.st. 1 pkt 1, art. 17 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 7 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych;
z powodu przedawnienia karalności czynów;
 - b) na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 uondfp uniewinnia Obwinionego od popełnienia czynu z art. 17 ust. 1b pkt 1 uondfp polegającego na udzieleniu zamówienia publicznego wykonawcy, który nie został wybrany w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, poprzez to, iż 12 sierpnia 2019 r. udzielił (...)**

² ustawa z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129 z późn. zm.) dalej Pzp

zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2019 okresie od września do 15 października o łącznej wartości 22 460,40 zł netto, czym naruszył art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 17 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 7 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych, c) na podstawie art. 167 ust. 2 uodfp koszty postępowania ponosi Skarb Państwa;

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 8 września 2022 r. Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie (dalej „Komisja I Instancji” lub „RKO”) uznała Pana (...) (dalej Obwiniony), w dacie zaistnienia zarzucanego czynu pełniącego funkcję Dyrektora Wojewódzkiego Szpitala (...), winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1b pkt 1 uodfp. Naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegało udzieleniu zamówień publicznych wykonawcom, którzy nie zostali wybrani w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych poprzez to, iż:

- 1) w dniach 1 września 2017 r. oraz 31 sierpnia 2018 r. udzielił Kancelarii Radcy Prawnego (...) zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2018 o łącznej wartości 163 778,00 zł netto,
- 2) w dniach 29 grudnia 2017 r. oraz 30 czerwca 2018 r. udzielił (...) zamówienia publicznego na koordynowanie pracy i nadzór nad Działem ds. Projektów w 2018 r. w Wojewódzkim Szpitalu (...) o łącznej wartości 153 128,83 zł netto,
- 3) w dniach 1 stycznia 2019 r. oraz 12 sierpnia 2019 r. udzielił (...) zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2019 o łącznej wartości 131 260,40 zł netto.

W zakresie prawa materialnego naruszone zostały przepisy: art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 17 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 7 pkt 25 Pzp.

Komisja I instancji odstąpiła od wymierzenia kary Obwinionemu oraz obciążyła kosztami postępowania w wysokości 443,45 zł.

Powyższe orzeczenie Komisji I Instancji zapadło w wyniku wcześniejszego rozpoznania sprawy przez Główną Komisję Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (orzeczenie z dnia 20 stycznia 2022 r.), w wyniku odwołania wniesionego przez Obwinionego na orzeczenie Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie z dnia 28 stycznia 2020 r. Orzeczeniem z dnia 20 stycznia 2022 r. Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przekazała sprawę do ponownego rozpoznania wskazując, co następuje. Zebrany materiał dowodowy był niewystarczający do przypisania Obwinionemu winy w rozumieniu art. 19 ust. 2 uondfp. Z wyjaśnień podniesionych w odwołaniu wynika, że w przedmiotowej sprawie wykonanie obowiązków, których nieprawidłowe wykonanie mogło stanowić naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zakresie obu wskazanych przepisów mogło zostać powierzone na mocy art. 4 ust. 1 pkt 3 uondfp pracownikom jednostki sektora finansów publicznych na mocy odrębnej ustawy lub na jej podstawie. Okoliczności te nie były badane na etapie postępowania przed Regionalną Komisją Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie. Natomiast ograniczenie prawa do obrony w tym zakresie pozbawiło Obwinionego możliwości podniesienia tej wątpliwości w toku postępowania przed organem orzekającym. Ponadto w ocenie Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych konieczne było rozstrzygnięcie kwestii, czy uzasadnione jest przyjęcie sposobu wyliczenia wartości zamówienia w sposób wskazany przez Obwinionego, tj. czy do wartości zamówienia publicznego należało lub nie należało wliczyć wydatki związane z realizacją umowy rozliczane rachunkami. Uzasadnienie organu orzekającego nie zawierało omówienia jego stanowiska w tym zakresie. Nie przesądzając zatem w odniesieniu do żadnego z popełnionych czynów kierunku rozstrzygnięcia sprawy w wyniku jej ponownego rozpoznania Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych uznała za konieczne uzupełnienie postępowania dowodowego w zakresie pozwalającym na ustalenie wskazanych wyżej okoliczności i sporządzenie uzasadnienia w tym zakresie stosownie do dyrektyw określonych art. 137 ust. 2 uondfp.

Na rozprawie w dniu 8 września 2022 r. Komisja I Instancji po ponownym rozpoznaniu sprawy orzekła, co następuje (w zakresie objętym odwołaniem Obwinionego).

W dniach 1 września 2017 r. i 31 sierpnia 2018 r. Obwiniony zawarł umowy o świadczenie usług organizacyjnych z Kancelarią Radcy Prawnego (...) (pierwsza na czas określony do dnia 31 sierpnia 2018 r., druga na czas określony do dnia 31 grudnia 2018 r.). Każda z umów za czynności objęte umową lub też za gotowość do ich świadczenia przewidywała wynagrodzenie netto 13.600,00 zł miesięcznie; w przypadku wykorzystania przez zleceniobiorcę auta osobowego do wykonania zlecenia zleceniobiorca mógł naliczyć kwotę 0,68 zł + VAT za każdy przejechany kilometr. Wartość wystawionych przez wykonawcę Kancelarię Radcy Prawnego (...) i zapłaconych przez zamawiającego faktur za świadczenie usług organizacyjnych w roku 2018 wyniosła 163 778,00 zł netto.

W dniach 29 grudnia 2017 r. oraz 30 czerwca 2018 r. Obwiniony zawarł umowy ze (...) na usługi w zakresie koordynowania pracy i nadzór nad Działem ds. Projektów w Wojewódzkim Szpitalu (...) (pierwsza na czas określony od dnia 01.01.2018 r. do dnia 30.06.2018 r., druga na czas określony od dnia 01.07.2018 r. do dnia 31.12.2018 r.). Każda z umów przewidywała wynagrodzenie 10.680,22 zł brutto za każdy miesiąc wykonywania usługi. Zleceniobiorcy przysługiwał również zwrot kosztów noclegów oraz dojazdów z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania umowy zlecenia w kwocie wydatkowanej, powiększonej o kwoty odprowadzonych składek ZUS oraz zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, naliczonych i odprowadzanych od kwoty sierpnia 2019 r. - wyrok NSA z 13 sierpnia 2019 r. II FSK 2724/17, który uznał że oprócz przekazanych zleceniobiorcy środków pieniężnych do jego przychodów należy także zaliczyć przychody z tytułu nieodpłatnych świadczeń jakim jest zapewnienie zleceniobiorcom noclegu i dojazdu do miejsca wykonywania pracy.

W świetle tego w rozpatrywanej sprawie w skład wartości zamówienia wchodzi wszelkie koszty określone w przedmiotowych umowach, zarówno wynagrodzenie miesięczne, jak i wszelkie dodatkowe koszty związane z realizacją zamówienia. Koszty dodatkowe nie były wyłączone z umowy, zatem stanowią wartość zamówienia. W dniach 1 stycznia 2019 r. oraz 12 sierpnia 2019 r. Obwiniony zawarł umowy z (...) na świadczenie usług organizacyjnych (pierwsza na czas określony od dnia 01.01.2019 r. do dnia 31.08.2019 r., druga na czas określony od dnia 01.09.2019 r. do dnia 15.10.2019 r.). Każda z umów za czynności objęte umową lub też za gotowość do ich świadczenia przewidywała wynagrodzenie netto 13.600,00 zł miesięcznie. W przypadku wykorzystania przez zleceniobiorcę auta osobowego

do wykonania zlecenia zleceniobiorca mógł naliczyć kwotę 0,68 zł + VAT za każdy przejechany kilometr. Wartość wystawionych przez wykonawcę (...) i zapłaconych przez zamawiającego faktur za świadczenie usług organizacyjnych w roku 2019 wyniosła 131 260,40 zł netto. Komisja I Instancji wskazała, że Wojewódzki Szpital (...) będący jednostką sektora finansów publicznych jako zamawiający publiczny, w sytuacji gdy wartość zamówień przekraczała kwoty 130 tys. złotych zobligowany był do stosowania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. Tymczasem powyższych zamówień publicznych udzielono wykonawcom, którzy nie zostali wybrani w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, a więc doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 1b pkt 1 uodfp. W ocenie Komisji I instancji odpowiedzialność za powyższe naruszenie ponosi Obwiniony pełniący funkcję Dyrektora Szpitala, który zawarł powyższe umowy i jako Kierownik zamawiającego był odpowiedzialny za przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówień publicznych. Działanie Obwinionego miało charakter zawiniony. W ocenie Komisji I Instancji, Obwiniony nie zachował należytej, szczególnej staranności wymaganej od osób odpowiedzialnych za dobro finansów publicznych i całość gospodarki finansowej jednostki. Z racji pełnionej funkcji powinien znać zasady gospodarki finansowej, zasady związane z postępowaniem w sprawie zamówień publicznych oraz przepisy regulujące te kwestie, a także konsekwencje ich naruszenia. Obwiniony nie dochował wymaganych reguł ostrożności. Zdaniem Komisji I Instancji stopień szkodliwości czynu nie jest znaczny, a biorąc pod uwagę rodzaj i okoliczności naruszeń Komisja uznała, że jest to przypadek zasługujący na szczególne uwzględnienie, dlatego też odstąpiła od wymierzenia kary. Łączna kwota udzielonych zamówień publicznych wykonawcom nie wybranym w trybie zamówień publicznych to 284 389,23 zł (ustalona w okresie objętym wizytacją nadzorczą urzędu marszałkowskiego), natomiast w tym okresie Szpital wydatkował ponad 100 mln zł w trybie ustawy o zamówieniach publicznych. Jest to zaledwie 0,28% łącznej kwoty zamówień. Ponadto do naruszenia doszło w związku z błędną oceną Obwinionego, co do elementów wchodzących w skład wartości zamówienia. Nadto wzięto pod uwagę działanie w szczególnych warunkach, a mianowicie w trakcie wdrażania długofalowego programu naprawczego. RKO doszła również do przekonania, że sam fakt prowadzenia postępowania w niniejszej sprawie spełnił już wobec Obwinionego podstawowe cele postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, tj. cel zapobiegawczy i cel wychowawczy. Od powyższego orzeczenia Obwiniony pismem

z dnia 8 listopada 2022 r. wniósł odwołanie, w którym skarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie prawa w postaci art. 133 ust. 3 oraz rażące naruszenie art. 45 ust. 1 i 2 uondfp. Jak wskazał Obwiniony po zamknięciu rozprawy w dniu 8 września 2022 i zarządzeniu poufnej narady, oczekiwał na ogłoszenie orzeczenia przy stoliku oraz dwóch krzesłach umiejscowionym przy drzwiach do sali rozpraw. W trakcie oczekiwania na zakończenie poufnej narady składu orzekającego (trzy kobiety) Obwiniony usłyszał z pokoju, w którym odbywała się narada wyraźny męski głos nie należący do protokolanta. Brzmienie głosu z charakterystycznym pogłosem wskazywało na używanie urządzenia do zdalnej komunikacji, najprawdopodobniej telefonu komórkowego z włączonym urządzeniem głośnomówiącym. Głos był głośny i zrozumiały. Głos ten przedstawiał argumenty polemizujące z linią obrony przedstawioną w toku rozprawy i wyjaśnieniach wcześniejszych w zakresie naruszeń dotyczących Pzp. W ocenie Obwinionego argumenty te zostały potem przedstawione w ustnych motywach uzasadnienia orzeczenia. Tylko jeden argument przedstawiony przez „głos męski” i zawarty w ustnym uzasadnieniu nie znalazł się w uzasadnieniu pisemnym. Mianowicie, że przyjęcie linii obrony Obwinionego (że koszty nieprzewidywalne w dniu zawarcia umowy i rozliczane refakturami i dlatego nie podlegające zaliczeniu do limitu 130 tys. zł od którego stosuje się Pzp jako zgodnej z prawem), spowodowałoby wyłom w systemie zamówień publicznych i było okazją do powszechnego nadużywania go do omijania prawa. Obwiniony wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pod sankcją odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań następujących świadków: członkiń składu orzekającego, (...) a także protokolanta (...). W ocenie Obwinionego, obecność osoby trzeciej na naradzie składu orzekającego stanowi rażąca obrazę prawą w postaci art.133 ust.3 uondfp. W związku z jej udziałem, narada nie była poufna. Jeżeli osoba ta wypowiadała się w charakterze świadka - eksperta, to został tym samym rażąco naruszony art. 86 ust. 2 uondfp regulujący specjalistyczne opinie w zakresie przepisów o zamówieniach publicznych. Obwiniony nie miał możliwości weryfikacji dowodu z wypowiedzi tej osoby. Jeżeli nie w charakterze eksperckim, to uprawnione jest przypuszczenie, że osoba ta wydawała składowi orzekającemu instrukcje w zakresie orzeczenia gwarantowanego art. 45 Konstytucji, a także art. 45 ust. 1 i 2 uondfp (odpowiednio: „członkowie komisji orzekających (...) są niezawiśli; członkowie komisji orzekających (...) rozstrzygają samodzielnie nasuwające się zagadnienia prawne”).

W ocenie Obwinionego w świetle konsultacji przez skład orzekający z ekspertem zewnętrznym problemu, (czy nie znane na dzień zawarcia umowy koszty rozliczane refakturami podwyższają, czy nie podwyższają wartość umów z perspektywy limitu, od którego stosuje się przepisy o zamówieniach publicznych), za bezprzedmiotowe należy uznać stwierdzenia zawarte w uzasadnieniu orzeczenia, że kierownik „z racji pełnionej funkcji powinien znać zasady gospodarki finansowej, zasady związane z postępowaniem w sprawie zamówień publicznych oraz przepisy regulujące te kwestie.” Członkowie składu orzekającego, będący jednocześnie członkami kolegium RIO w Rzeszowie, jako osoby szczególnie powołane do stosowania przepisów w zakresie orzekanej materii sami mieli problemy z ustaleniem konsekwencji prawnych zbiegu wielu przepisów Pzp i ustawy o finansach publicznych, a także ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Jak wskazał Obwiniony, członkowie składu orzekającego z racji pełnionej funkcji powinni znać zasady gospodarki finansowej, zasady związane z postępowaniem w sprawie zamówień publicznych oraz przepisy regulujące te kwestie bez posilkowania się poza trybem przewidzianym w art. 86 ust.2 uondfp, pomocą osoby trzeciej. Zastąpienie tego trybu „prywatnymi” konsultacjami jest rażącym niedochowaniem należytej staranności. Oznacza to, że członkowie składu orzekającego w uzasadnieniu postawili kierownikowi jednostki, uznając go winnym, wyższe wymagania, niż wymagali sami wobec siebie. W związku z powyższym Obwiniony wniósł o uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (dalej GKO) na rozprawie w dniu 23 maja 2024 r., po rozpatrzeniu zgromadzonego materiału dowodowego oraz wysłuchaniu świadków stwierdza, co następuje.

W trakcie rozprawy GKO wysłuchiwała świadków w osobach Pani (...), Pani (...) i Pani (...) (członkini składu orzekającego Komisji I Instancji). Z wyjaśnień świadków wynika, że w czasie pomiędzy zarządzeniem poufnej narady składu orzekającego a ogłoszeniem orzeczenia miała miejsce następująca sekwencja zdarzeń. Przeprowadzona została narada składu orzekającego i podjęte zostało rozstrzygnięcie, co do uznania Obwinionego winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a zatem w konsekwencji zamknięta została narada składu. Członkini składu orzekającego wyznaczona do sporządzenia uzasadnienia rozpoczęła sporządzenie krótkich motywów rozstrzygnięcia, które miały zostać podane po

ogłoszeniu orzeczenia. W trakcie sporządzania motywów jedna z członkiń składu orzekającego połączyła się z osobą trzecią, specjalizującą się w zakresie zamówień publicznych. Rozmowa ta miała miejsce już po podjęciu orzeczenia przez Komisję I Instancji. Zgodnie z zeznaniami świadków w trakcie rozmowy poruszane były tylko zagadnienia natury ogólnoprawnej i nie były odnoszone do konkretnej sprawy i osoby Obwinionego – nie doszło zatem do potencjalnego naruszenia danych osobowych i dóbr osobistych Obwinionego. GKO przyjmuje wyjaśnienia świadków za wiarygodne, a tym samym fakt przeprowadzenia rozmowy z osobą trzecią w czasie pomiędzy zamknięciem rozprawy i zarządzeniem poufnej narady składu orzekającego, a ogłoszeniem orzeczenia w omawianym stanie prawnym nie godził w poufność narady składu orzekającego i pozostawał bez wpływu na treść orzeczenia. Ocena ta dokonana po przesłuchaniu świadków odnosi się wyłącznie do omawianego przypadku. GKO jednocześnie wskazuje, że ewentualne rozmowy z osobami trzecimi w przedmiocie orzekania w trakcie prowadzenia rozprawy, co do zasady nie powinny mieć miejsca. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających znaczenie dla sprawy wymaga wiadomości specjalnych lub wiedzy specjalistycznej, organ prowadzący postępowanie zasięga opinii organów lub instytucji stosownie do wymagań art. 86 uondfp (vide art. 92 uondfp). Jakkolwiek w przedmiotowym przypadku nie mamy bezpośrednio do czynienia z pozyskiwaniem opinii lub dokumentów, to jednak skład orzekający powinien wykazać się swego rodzaju wrażliwością, że Obwiniony nie będąc obserwatorem narady składu orzekającego (nie ma takich uprawnień) może nie wiedzieć, w którym momencie skład orzekający zakończył poufną naradę i podjął orzeczenie, a także czy w trakcie „rozmów prywatnych” nie są poruszane istotne z jego punktu widzenia zagadnienia. W innych przypadkach faktycznych działania takie (konsultacje z osobami trzecimi poza postępowaniem dowodowym i oficjalnie uzyskanymi opiniami i dokumentami) mogłoby doprowadzić do naruszenia prawa osoby obwinionej do obrony, poprzez brak możliwości tej osoby do odniesienia się do zaprezentowanej (oraz być może przyjętej przez skład orzekający) w trakcie takich „konsultacji” oceny stanu prawnego sprawy. Zatem GKO krytycznie ocenia zaistniałą w sprawie sytuację. GKO wskazuje także, że jakkolwiek na niwie przepisów o dyscyplinie finansów publicznych nie można wnosić, że użyte w ustawie pojęcie „poufności” jest tożsame z pojęciem tajności i niejawności narady składów orzekających w sądach powszechnych (odpowiednio karnych i cywilnych) i ma charakter techniczny, to jednak obligują organy orzekające w zakresie dyscypliny finansów publicznych, stosownie do

dyspozycji art. 133 ust. 3 uondfp do respektowania faktu, że w naradzie takiej poza składem orzekającym może uczestniczyć tylko protokolant, a kontakty z otoczeniem zewnętrznym w przedmiocie orzekania (także za pomocą środków komunikacji elektronicznej) są działaniem wykraczającym poza normę opisaną w uondfp.

Odnosząc się do rozważań dotyczących zarzucanych czynów, GKO wskazuje co następuje. Stosownie do art. 38 ust. 1 uondfp karalność naruszenia dyscypliny finansów publicznych ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata. Jeżeli jednak w tym okresie wszczęto postępowanie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, karalność ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. W przedmiotowej sprawie od daty popełnienia czynów opisanych w pkt 1 i 2 niniejszego uzasadnienia okres przedawnienia upłynął odpowiednio w dniach³:

- 1) w dniach 24 października 2022 r. i 23 października 2023 r.;
- 2) w dniach 21 lutego 2023 r. i 23 sierpnia 2023 r.

Dla zarzutu określonego w pkt 3 niniejszego uzasadnienia dotyczącego zawartej umowy w dniu 1 stycznia 2019 r. okres przedawnienia upłynął w dniu 24 lutego 2024 r.

Odnosząc się do zarzutu określonego w pkt 3 niniejszego uzasadnienia dotyczącego zawartej umowy w dniu 12 sierpnia 2019 r. okres przedawnienia upłynie w dniu 5 października 2024 r. Niemniej jednak mając na uwadze, że wartość zamówienia publicznego na świadczenie usług organizacyjnych w roku 2019 w okresie od września do 15 października 2019 r. wynikająca z umowy z dnia 12 sierpnia 2019 r. zawartej z (...) daje łączną wartość 22 460,40 zł netto, należy przyjąć, że wartość kwestionowanego, nieprzedawnionego zamówienia nie przekroczyła wartości 130.000 zł netto, od której to kwoty powstaje obowiązek stosowania przepisów Pzp przy udzielaniu zamówień publicznych. Tym samym w zaistniałym stanie prawnym nie doszło do naruszenia art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 17 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 7 pkt 25 Pzp, a w konsekwencji nie ziszcza się przesłanka odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych opisana w art.

³ Z uwzględnieniem okresu zawieszenia biegu terminu przedawnienia wynikającego z art. 15 zrr ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.)

Sygn. akt BDF1.4800.125.2022

17 ust. 1b pkt 1 uondfp. W związku z powyższym należało uznać Obwinionego niewinnym omawianego naruszenia dyscypliny finansów publicznych i orzec, jak w sentencji.